

SCISO

SOCIETIES

ปีที่1 ฉบับที่2 เมษายน 2562

Editor's LETTER

สวัสดีค่ะ พบกับ จุลสาร SCISO Societies ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๒ ประจำเดือนเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๒ ในฉบับนี้ได้นำบทความและเกร็ดความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อาทิ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เสนอบทความเรื่อง “Internet of things : IoT เพื่อทุกสิ่ง ทุกที่ ทุกเวลา” ในด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ นำเสนอบทความเรื่อง “กลยุทธ์การพัฒนางานองค์กรในหลักสากล 7s McKinsey” และทางด้านภาษา เสนอบทความเรื่อง “ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกับภาษาลาว” นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอบทความเกี่ยวกับเรื่องการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บทความเรื่อง “การบริหารจัดการน้ำด้วยศาสตร์พระราชาน้ำ” และบทความเรื่อง “บทบาทโลจิสติกส์กับการจัดการภาวะโลกร้อน” ซึ่งผู้อ่านสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองได้

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้อ่านทุกท่านที่ติดตามจุลสาร SCISO Societies ของคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ หากมีคำติชมหรือข้อเสนอแนะใด ๆ สามารถแจ้งเข้ามายังกองบรรณาธิการจุลสารได้ ทางกองบรรณาธิการยินดีที่จะแก้ไขและปรับปรุงจุลสารนี้ให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้นต่อไป

พรรณนธร ครุฑเนตร

บรรณาธิการ

CONTENTS

SCISO-ENVI

การบริหารจัดการน้ำด้วยศาสตร์พระราชา

ดร. ศิริประภา แจ้งกรณ์

LANGUAGE WORLD

ความเหมือนและความต่างระหว่าง
ภาษาไทยกับภาษาลาว (ตอนที่ ๑)

พรรณธร ครูอุเนตร

IT HAPPY LIFE

Internet of Things: IoT เพื่อทุกสิ่ง ทุกที่ ทุกเวลา

ดร. พัชรวดี พูลสำราญ

HR CORNER

กลยุทธ์การพัฒนางานองค์กรในหลักสากล 7s McKinsey

ดร. อัครกิตต์ พัฒนสัมพันธ์

BORDER TRADE & LOGIS TRICK

บทบาทโลจิสติกส์กับการจัดการสภาวะโลกร้อน

วีรภัทร พุกกะมาน

รัฐประศาสนศาสตร์ : การบริหารเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม

Public Administration for Social Responsibility

ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ผ่านโครงการสัมมนารัฐประศาสนศาสตร์

ดร. เสริมสิทธิ์ สร้อยสอดศรี

ACTIVITIES

ในยุคสมัยที่ประเทศไทยมีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ ด้านอุตสาหกรรม และด้านเกษตรกรรมนั้น ในขณะเดียวกัน จำนวนประชากรก็เพิ่มมากขึ้นด้วยเช่นกัน ซึ่งปัญหาที่พบในลำดับต้นๆเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของประชากรคือ ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรต่างๆโดยเฉพาะปัญหาทรัพยากรน้ำเป็นสำคัญ ซึ่งการแก้ไขปัญหาที่นั่นหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้ยึดปฏิบัติตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่ได้ทรงคิดค้นวิธีแก้ปัญหาโดยมุ่งเน้นไปที่ทรัพยากรน้ำ ในรูปแบบของโครงการในพระราชดำริต่างๆมากมาย ซึ่งเรียกแนวคิดนี้ว่า “ศาสตร์พระราชา” ร่วมกับการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน ซึ่งเมื่อประเทศไทยประสบกับปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้ำใช้ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นทำให้

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงห่วงใยพสกนิกรชาวไทย และตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้น พระองค์จึงทรงคิดหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาและทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรดีขึ้น และ “ศาสตร์พระราชา” ก็เป็นหนึ่งในทางเลือกที่พระองค์ทรงคิดและนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา โดยแนวคิดของศาสตร์พระราชาคือ การพัฒนาชุมชนและสังคมในเรื่องของทรัพยากร

ให้เหมาะสมกับสภาพภูมิสังคมและสภาพของปัญหาในแต่ละพื้นที่ ซึ่ง “น้ำ” เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เราไม่สามารถผลิตเพิ่มขึ้นมาหรือลดปริมาณที่มีอยู่ในธรรมชาติได้เองตามต้องการ จึงต้องมีการบริหารจัดการน้ำอย่างถูกวิธีเพื่อตอบสนองต่อความต้องการใช้อุปโภคบริโภคของประชากร [4]

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตรัสไว้ว่า “หลักสำคัญว่า ต้องมีน้ำ น้ำบริโภคและน้ำใช้ น้ำเพื่อการเพาะปลูกเพราะชีวิตอยู่ที่นั่น ถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ ถ้าไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้ ไม่มีไฟฟ้าคนอยู่ได้ แต่ถ้ามีไฟฟ้า ไม่มีน้ำ คนอยู่ไม่ได้” ดังนั้น น้ำจึงเป็นทรัพยากรธรรมชาติของคนไทยที่ต้องมีการบริหารจัดการทั้งปริมาณและคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และชุมชนในลุ่มน้ำ ต้องอาศัยกระบวนการจัดการน้ำที่ถูกต้องไม่ว่าจะเป็นการจัดการ การพัฒนา การจัดสรร และการใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ตลอดถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำให้คงอยู่และมีใช้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากทรัพยากรน้ำทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้หมดไปด้วย [1]

ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำที่เกิดขึ้นมากในประเทศไทย คือ “ปัญหาการขาดแคลนน้ำ” มีสาเหตุอันเนื่องมาจากแหล่งต้นน้ำลำธารถูกทำลาย การที่ป่าไม้ถูกตัดฟันในพื้นที่มหาศาลในช่วง 30 - 43 ปีที่ผ่านมา ทำให้ขาดแหล่งซับน้ำและก่อให้เกิดอุทกภัยรุนแรงดังเช่นในปัจจุบัน ขณะเดียวกันจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นและการขยายกิจกรรมทางเศรษฐกิจสาขาต่างๆ ทั้งเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการบริการ ทำให้ความต้องการน้ำเพิ่มขึ้นตามมา

ดังนั้นปัญหาการขาดแคลนน้ำจึงทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเนื่องจากอุปสงค์และอุปทานของน้ำไม่ได้สมดุลกัน อีกปัญหาหนึ่งที่ประสบอยู่บ่อยครั้ง คือ “ปัญหาน้ำท่วม” ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเขตร้อนชื้นใกล้เขตศูนย์สูตรจึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และพายุหมุนจากทะเลจีนใต้ ได้แก่ พายุดีเปรสชัน พายุโซนร้อน และพายุไต้ฝุ่น [3]

จากปัญหาข้างต้นจึงทำให้เกิดโครงการในพระราชดำริที่เข้ามาแก้ปัญหาช่วยแก้ไขปัญหาน้ำหลายโครงการ ได้แก่ โครงการฝนหลวง “จากฟากฟ้าลงภูผา ผ่านทุ่งนาสู่มหานคร” โดยวิธีการทำฝนหลวงมีอยู่ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ก่อทวนแปรสภาพอากาศหรือก้อนเมฆเพื่อกระตุ้นให้มวลอากาศชั้นโทรโปสเฟียร์เข้าสู่กระบวนการเกิดเมฆ ขั้นตอนที่ 2 เลี้ยงให้อ้วนแปรสภาพอากาศเพื่อทำให้เมฆเจริญขึ้นจนมีขนาดใหญ่และพร้อมตกลงมาเป็นฝน ขั้นตอนที่ 3 โจมตีแปรสภาพอากาศที่กระตุ้นให้เม็ดละอองเมฆปะทะชนกันและรวมตัวเข้าด้วยกันจนมีขนาดใหญ่ขึ้นแล้วเกิดเป็นฝนตกลงสู่เป้าหมาย [1]

โครงการฝายชะลอความชุ่มชื้น (Check Dam) หรือฝายแก้ว โดยการใช้วัสดุธรรมชาติที่หาง่ายในท้องถิ่น เช่น ก้อนหิน และไม้ เพื่อก่อเป็นฝายขวางร่องน้ำหรือห้วยเล็กๆ ทำหน้าที่กักกระแสน้ำไว้ให้ไหลช้าลงและให้น้ำสามารถซึมลงใต้ผิวดินเพื่อสร้างความชุ่มชื้นในบริเวณนั้น อีกทั้งยังช่วยดักตะกอนดินและทรายไม่ให้ไหลลงสู่แหล่งน้ำเบื้องล่าง

โครงการการปลูกหญ้าแฝก โดยปลูกหญ้าแฝกตามแนวระดับเพื่อช่วยชะลอความชุ่มชื้นไว้ในดิน ซึ่งรากของหญ้าแฝกจะขยายออกด้านข้างเป็นวงเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 50 เซนติเมตร แทะลงไปเป็นแนวลึกใต้ดิน 1-3 เมตร และสานกันเป็นแนวกำแพงดูดซับความชุ่มชื้นให้แก่ผิวดิน โครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ เป็นการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กบนผิวดินในพื้นที่การเกษตรของเกษตรกร โดยแบ่งที่ดินสำหรับใช้ชุดเป็นสระเก็บน้ำให้สามารถใช้ทำการเกษตรได้ตลอดปี และสามารถเลี้ยงปลาไปพร้อมกัน นอกจากนี้บริเวณขอบสระยังสามารถใช้ปลูกพืชผักสวนครัวได้

โครงการแก้มลิง ซึ่งเมื่อเกิดน้ำท่วมให้ทำการขุดคลองชักน้ำให้ไหลมารวมกันเก็บไว้ในแหล่งพักน้ำแล้วจึงทำการระบายลงสู่ทะเลผ่านทางประตูระบายน้ำในช่วงที่ปริมาณน้ำทะเลลดลง ขณะเดียวกันสามารถสูบน้ำออกจากคลองที่เป็นแก้มลิงลงสู่ทะเลได้ตลอดเวลาเพื่อให้น้ำจากตอนบนสามารถไหลลงมาได้เรื่อยๆ และเมื่อใดที่ระดับน้ำทะเลขึ้นสูงกว่าระดับน้ำในคลองที่เป็นแก้มลิงให้ทำการปิดประตูระบายน้ำกันไม่ให้น้ำทะเลไหลย้อนกลับเข้ามา [1]

โครงการการใช้น้ำดีไล่น้ำเสีย เป็นการนำน้ำคุณภาพดีจากแม่น้ำเจ้าพระยาส่งเข้าไปเพื่อไล่น้ำเสียตามคลองในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อช่วยลดปัญหาความเน่าเสียของน้ำในคลองต่างๆ คล้ายกับการ “ชักโครก” คือ ปิดและเปิดน้ำให้ได้จังหวะตามเวลาน้ำขึ้น-น้ำลง หากน้ำขึ้นสูงให้ทำการเปิดประตูน้ำให้น้ำดีเข้าไปไล่น้ำเสียครั้นน้ำทะเลลงให้ทำการเปิดประตูถ่ายน้ำเสียออกจากคลองไปด้วย [2] โครงการกั้นน้ำช่วยพัฒนา หรือ เครื่องกลเติมอากาศที่ผิวน้ำหมุนช้าแบบทุ่นลอย

เป็นกั้นน้ำเพื่อบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีการเติมอากาศ ทำงานโดยการหมุนปั่นเพื่อเติมอากาศให้น้ำเสียกลายเป็นน้ำดีที่บริเวณผิวน้ำ สามารถประยุกต์ใช้บำบัดน้ำเสียจากการอุปโภคของประชาชน น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งเพิ่มออกซิเจนให้กับปะการังเลี้ยงสัตว์น้ำทางการเกษตร

โครงการบำบัดน้ำเสียโดยใช้จุลินทรีย์ 2 วิธี คือ วิธีที่ 1 การใช้น้ำหมักชีวภาพปริมาณ 1 ต่อ 500 ส่วน วดลงทั้งในน้ำทิ้งจากครัวเรือน ตลาดสด ฟาร์มปศุสัตว์ หรือโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อให้จุลินทรีย์ช่วยย่อยสลายอินทรีย์สารในแหล่งน้ำ วิธีที่ 2 การใช้ลูกระเบิดจุลินทรีย์ เป็นการบำบัดและฟื้นฟูแหล่งน้ำให้ดีขึ้นด้วยจุลินทรีย์ สามารถบำบัดน้ำได้ในอัตราส่วน 5 กิโลกรัมต่อน้ำ 1 ล้านลิตร หรือ 25 กิโลกรัมต่อพื้นที่ไร่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพน้ำที่เน่าเสีย [2]

อย่างไรก็ตาม จากการขยายตัวของภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ รวมถึงการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และความไม่แน่นอนของการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ ได้ส่งผลให้ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำมีความหลากหลาย และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพระราชทานพระราชดำริในการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการแก้ไขปัญหาทรัพยากรน้ำ 3 เรื่อง คือ การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม และการแก้ไขปัญหาน้ำเสีย โดยตลอดระยะเวลาที่พระองค์ทรงครองราชย์ได้สร้างประโยชน์สุขแก่มหาชนชาวสยามอย่างหาที่สุดมิได้ พระองค์ทรงปฏิบัติพระราชภารกิจเพื่อประชาชนคนไทยให้อยู่ดี กินดี ในทุกแขนงด้วยศาสตร์วิชาที่ลึกซึ้ง และแก้ปัญหาแบบถึงราก ถือเป็นพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้น อันหาที่สุดมิได้

อ้างอิง

- [1] กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (ม.ป.ป.). พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับงานด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ. สืบค้นวันที่ 6 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: https://www.moac.go.th/king-water?fbclid=IwAR1hW5kEpYVtcIYz3jqFUkuUUA-jbWv7zofow9lrh0XnHvqtNltTehoOb9_Q.
- [2] ห้องสมุดมันพัฒนา. (ม.ป.ป.). น้ำ...หลักการองค์ความรู้มิติที่ 1 แห่งศาสตร์ของพระราชชา. สืบค้นวันที่ 4 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: http://www.dmr.go.th/ewtadmin/ewt/DMR_Ethics/download/article/article_20170918095729.pdf.
- [3] ปราโมทย์ ไม้กล้า. (2014). ทางออกการบริหารจัดการน้ำของไทย. สืบค้นวันที่ 4 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: https://thaipublica.org/2014/03/water-management-solutions/?fbclid=IwAR2Poll_2yQrKydhE_47bYTpq4v8hJu62w-tWTJ5EkYyalotFuB38HwVpZY.
- [4] Naphat inwanna. (2561). ศาสตร์พระราชชา. สืบค้นวันที่ 6 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: <https://sites.google.com/site/sastrphraracha2513/>.

เมื่อวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา ถ้าพูดถึงภาพยนตร์ไทยที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในช่วงนั้น ทุกคนคงจะนึกถึงภาพยนตร์เรื่อง Friend Zone ระวัง...สิ้นสุดทางเพื่อน เนื่องจากเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนี้ตรงกับเรื่องราวในชีวิตจริงของใครหลาย ๆ คนที่เคยแอบชอบหรือหลงรักเพื่อนสนิทของตัวเอง นอกจากเนื้อหาของภาพยนตร์จะน่าสนใจแล้ว เพลง “คิดมาก” ซึ่งเป็นเพลงประกอบของภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ยิ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจไม่แพ้กันเลยทีเดียว ทั้งนี้ก็เพราะมีการดัดแปลงเนื้อเพลงบางส่วน จากเดิมที่เป็นภาษาไทยเปลี่ยนเป็นภาษาของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่มทวีปเอเชีย รวมทั้งเชิญนักร้องที่มีชื่อเสียงของประเทศเหล่านั้นมาขับร้องเพลงนี้ร่วมกันด้วย

ภาษาที่ปรากฏในเพลง “คิดมาก” ประกอบไปด้วย ภาษาลาว ภาษาฟิลิปปินส์ ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน ภาษามาลาเซีย ภาษาเขมร ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาพม่า และภาษาไทย

คิดมาก (เพลงประกอบภาพยนตร์ “FRIEND ZONE ระวัง...สิ้นสุดทางเพื่อน”)

เว้ากับน้องได้บ่

ว่ามันคือความจริงหรือว่าน้องคิดหลาย

ใจน้องเริ่มสับสนไหว

ภาษาลาว

กับคำถามที่อายนั้นยังบ่ตอบ

pag su bok ba i to

sa na ay sa bi hin sa a kin

i sip mo at dam dam in

ภาษาฟิลิปปินส์

na pu so ay wag pa lu lu ha in

con tim toi chot quan dau

nguai nao hay co don bao dem toi khoc tham

cho danh thuc vet thuong long dang

ภาษาเวียดนาม

ngu quen bang nhung loi

tren dau moi lam cho con tim toi nat tan

ai qing neng bu neng ji xu wei da

mei meng neng bu neng bu yao ting xia

ภาษาจีน

wohai shi ni xin li de tong hua

ai qing hai zhi re de bu xiang hua

be ri ta hu ku yang ku ma hu den gar

be ri ta hu ku i ni yang kau ra sa

ภาษามาลาเซีย

be ri ta hu ku tia da un tuk ri sau

cin ta ki ta ti dak a kan hi lang be nar kah

het avey bong sngeam beb nis
 bong kor deng oun chea mnus kit chrem
 bong tver ory oun khvol khvai
 brab ory hery bong trov to toul khos trov

ภาษาเขมร

ku ing in kau ta hu
 be ta pa i ni mem buat ku gi la
 se be lum eng kau bi ca ra
 jan ji pa da ku
 kau tak kan sa ki ti ha ti ku

ภาษาอินโดนีเซีย

nhit go to a chit doe arr kaung sal ma hote lar
 nhit go to doe eain mat htal twae naing ma lar
 di lo ma pyaung lal twar dat a chit tway nat
 shin chit myal loet khway kyaw hle par ohn

ภาษาพม่า

อยากจะขอให้เธอได้พูดเช่นนี้
 บอกกับฉันว่าใจเธอคิดเช่นนี้
 บอกกับฉันให้ฉันมั่นใจสักที
 ว่าความรักของเรายังคงเหมือนเดิม ไข่หรือเปล่า

ก็ความรักของเรายังดีอยู่ใช่ไหม
 ในความฝันเรายังมีกันใช่ไหม
 ใจเธอนั้นมันยังไม่ได้เปลี่ยนไป
 และความรักของเรายังคงเหมือนเดิม

ภาษาไทย

อยากจะขอให้เธอได้พูดเช่นนี้
 บอกกับฉันว่าใจเธอคิดเช่นนี้
 บอกกับฉันให้ฉันมั่นใจสักที

ในภาษาทั้ง ๔ ภาษานี้ ภาษาไทยย่อมเป็นภาษาที่คนไทยทุกคนรู้จักและเข้าใจเป็นอย่างดีเพราะเป็นภาษาที่ทุกคนได้เรียนรู้และใช้ในการสื่อสารเป็นประจำทุกวัน แต่นอกจากภาษาไทยแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่ายังมีอีกภาษาหนึ่งที่คนไทยหลายคนฟังแล้วพอจะเข้าใจความหมายของถ้อยคำภาษานั้นได้บ้าง นั่นก็คือภาษาลาว

ภาษาไทยและภาษาลาวเป็นภาษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากเป็นภาษาที่อยู่ในตระกูลเดียวกัน คือ ภาษาตระกูลไท (Tai Language Family) ในบทความนี้ผู้เขียนจะขอกล่าวถึงความเหมือนและความแตกต่างของพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และเครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้ในภาษาไทยกับภาษาลาวก่อนเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา

พยัญชนะหรือตัวอักษรของลาวมีลักษณะคล้ายคลึงกับพยัญชนะหรือตัวอักษรของไทย ทั้งนี้เนื่องจากตัวอักษรลาวมีวิวัฒนาการมาจากตัวอักษรไทยน้อย ซึ่งเป็นอักษรสกุลเดียวกับอักษรไทย พยัญชนะในภาษาลาวปัจจุบันมีจำนวน ๓๓ รูป แบ่งออกเป็นพยัญชนะโดดหรือพยัญชนะต้น จำนวน ๒๗ รูป และพยัญชนะควบ จำนวน ๖ รูป ในการเรียกพยัญชนะต้นในภาษาลาวจะใช้เสียง “สระออ” เข้ากับพยัญชนะนั้น ๆ แล้วตั้งชื่อพยัญชนะตามคำศัพท์ที่คนลาวคุ้นเคย ซึ่งชื่อพยัญชนะบางตัวในภาษาลาวจะเหมือนกับชื่อพยัญชนะของไทย (วิเชียร อัมพนรักษ์, ๒๕๕๗) รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

พยัญชนะต้น					
ภ (กอ ไก่)	ฎ (ขอ ไช)	ด (ค อ ควาย)	ง (งอ งัว)	จ (จอ จอก)	ส (สอ เสื่อ)
ช (ช้าง)	ย (ขอ ยุง)	ต (ตอ เด็ก)	ถ (ตอ ตา)	ท (ตอ ทง)	ฑ (ทอ พุง)
ม (นอ นก)	บ (บอ แบ้)	ป (ปอ ปา)	ฝ (ฝอ ฝิ่ง)	ฟ (ฝอ ฟน)	พ (พอ พู)
ฟ (ฟอ ไฟ)	ม (มอ แมว)	ย (ขอ ยา)	ร (รอ รถ)	ล (ลอ ลิ่ง)	ว (วอ วี)
ท (ทอ ท่าน)	อ (ออ โอ)	ฮ (ฮอ เฮือน)			
พยัญชนะควบ					
ทฎ	ทย	ทน	ทม	ทฑ	ทว

จะเห็นได้ว่า พยัญชนะต้นในภาษาลาวส่วนใหญ่จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับพยัญชนะของไทยทั้งรูปตัวอักษรวิธีการเรียกชื่อพยัญชนะ ส่วนพยัญชนะควบในภาษาลาวนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับคำที่ “ท” นำ ในภาษาไทย แต่จะมีลักษณะที่แตกต่างจากภาษาไทยอยู่สองลักษณะ ลักษณะแรกคือ มีพยัญชนะที่ต้องเขียนติดกัน จำนวน ๒ รูป ได้แก่ **ทน** (ทน) และ **ทม** (ทม) ส่วนลักษณะที่สองคือ มีพยัญชนะที่ต้องเขียนไว้ด้านล่างของบรรทัด พยัญชนะดังกล่าว คือ ູ มีชื่อเรียกว่า “ลอ ห้อย” เช่น คำว่า “ຫຼາຍ” (หลาย)

อนึ่ง พยัญชนะ ร หรือ รอ รถ มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า รอ หันลิ้น เนื่องจากเดิมจะใช้พยัญชนะนี้แทนเสียงคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาบาลี - สันสกฤตเพื่อแทนเสียงรวิลิ้น (วริษา กมลนาวิน, ๒๕๖๐)

สระในภาษาลาวมีจำนวนทั้งหมด ๒๘ รูป แบ่งออกเป็นสระเสียงสั้นจำนวน ๑๒ รูป สระเสียงยาวจำนวน ๑๒ รูป และสระพิเศษจำนวน ๔ รูป ซึ่งออกเสียงเหมือนกับเสียงสระในภาษาไทย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สระในภาษาลาว					
สระเสียงสั้น			สระเสียงยาว		
ະ (อะ)	ິ (อิ)	ີ (อี)	າ (อา)	ີ (อี)	ือ (อือ)
ุ (อุ)	เ-ะ (เอะ)	แ-ะ (แอะ)	ู (อู)	เ- (เอ)	แ- (แ)
โ-ะ (โอะ)	เ - ๑ ะ (เออะ)	เີ (เออะ)	โ- (โอ)	อ (ออ)	เือ (เออ)
เ็ะ (เอ็ยะ)	็วะ (อัวะ)	เือ (เอือะ)	เ-ย (เอ็ย)	็ว (อัว)	เือ (เอือ)
สระพิเศษ					
อ๋๑ (อ๋า)	โ- (โอ)	ใ- (ไ)	เ็๑ (เอ)		

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่า สระในภาษาลาวทั้งสระเสียงสั้น สระเสียงยาว และสระพิเศษมีการออกเสียงเหมือนกับสระในภาษาไทย แต่จะมีสระอยู่จำนวน ๓ รูป ที่เมื่อนำไปประสมในคำที่มีตัวสะกดแล้วจะต้องเปลี่ยนรูป สระดังกล่าวได้แก่

๑) สระเอีย คำที่ประสมด้วยสระเอียแล้วตามด้วยตัวสะกด จะเปลี่ยนจากรูป **-ย** เป็น **ย** สระนี้มีชื่อเรียกว่า “ยอเพ็อง” เช่น คำว่า “**ທຽງ**” (เที่ยง)

๒) สระโอะ คำที่ประสมด้วยสระโอะแล้วตามด้วยตัวสะกด จะเปลี่ยนจากรูป **โ-ะ** เป็น **ิ** สระนี้มีชื่อเรียกว่า “ไม้กง” เช่น คำว่า “**ສົມ**” (ส้ม)

๓) สระอะ คำที่ประสมด้วยสระอะแล้วตามด้วยตัวสะกด จะเปลี่ยนจากรูป **ะ** เป็น **ั** เรียกสระรูปนี้ว่า “ไม้กั้น” ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับไม้หันอากาศในภาษาไทย เช่น คำว่า “**ຫຍິງ**” (หยิง) นอกจากนี้ไม้กั้นยังใช้เป็นเครื่องหมายแสดงในคำที่มีเสียงสั้น เช่น คำว่า “**ເຈັບ**” (เจ็บ)

ส่วนวรรณยุกต์ในภาษาลาวนั้นมีรูปและเสียงเช่นเดียวกับวรรณยุกต์ในภาษาไทยคือ มีรูปวรรณยุกต์จำนวน ๔ รูป คือ

◌̇ ไม้เอก ◌̈ ไม้โท ◌̉ ไม้ตรี และ ◌̋ ไม้จัตวา มีเสียงวรรณยุกต์จำนวน ๕ เสียง คือ ๑) เสียงท่ามะดา ตรงกับเสียงสามัญในภาษาไทย ๒) เสียงเอก ๓) เสียงโท ๔) เสียงตรี และ ๕) เสียงจัตวา

ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเครื่องหมายวรรคตอนในภาษาลาวกับภาษาไทยที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นนี้เป็นความเหมือนและความแตกต่างในส่วนของระบบเสียง ซึ่งเป็นระบบพื้นฐานของทั้งสองภาษา ในฉบับหน้าผู้เขียนจะกล่าวถึงความเหมือนและความแตกต่างในส่วนของระบบคำ ซึ่งเป็นอีกระบบหนึ่งของภาษาและเป็นระบบที่เราสามารถนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้

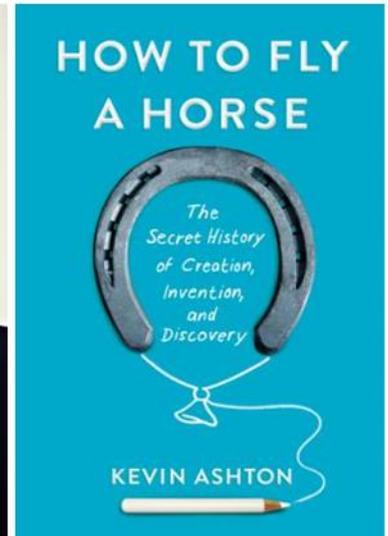
เอกสารอ้างอิง

วิรัช กมลนาวัน. ๒๕๖๐. ตัวอักษรลาว “ร รก” กลับมาแล้ว...อย่างสง่างาม !. สืบค้นวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒. แหล่งที่มา : www.silpa-mag.com

วิเชียร อัมพนรักษ์. ๒๕๕๗. อักษรลาว. สืบค้นวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๒. แหล่งที่มา : www.royin.go.th

Internet of Things (IoT) หรือที่เรียกว่า “อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง” แต่ทุกคนมักเรียกกันคั่นหูตามสื่อต่างๆ ว่า “ไอโอที” มากกว่า ก่อนอื่นมาทำความรู้จักประวัติความเป็นมาของเทคโนโลยี IoT กันก่อน เทคโนโลยี IoT เป็นแนวคิดที่ถูกนำเสนอขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1999 โดยนาย Kevin Ashton แห่งมหาวิทยาลัย Massachusetts Institute of Technology: MIT ซึ่งได้ทำการวิจัยในหัวข้อโครงการวิจัยเรื่อง Auto-ID Center แนวคิดในการทำโครงการวิจัยเรื่องนี้คือ การนำเทคโนโลยี RFID ที่กำลังได้รับความนิยมในการขณะนั้นมาปรับใช้ โดยให้ RFID sensor สามารถเชื่อมต่อและส่งข้อมูลแลกเปลี่ยนกันผ่านระบบ Auto-ID Center ที่นาย Kevin Ashton

คิดค้นขึ้น และคำว่า “Internet of things” ได้ใช้ เป็นครั้งแรกเมื่อนาย Kevin Ashton ได้ถูกเชิญไปบรรยายพิเศษที่บริษัท Procter & Gamble จึงถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของคำนี้เอง ในปัจจุบันนี้แล็บปฏิบัติการวิจัย The MIT Auto-ID Lab ยังคงศึกษาและพัฒนาสิ่งใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง [1] ถ้าผู้อ่านสนใจติดตามผลงานการคิดค้นเทคโนโลยี IoT สามารถฟังเพิ่มเติมในหนังสือ How to Fly a Horse: The Secret History of Creation, In-

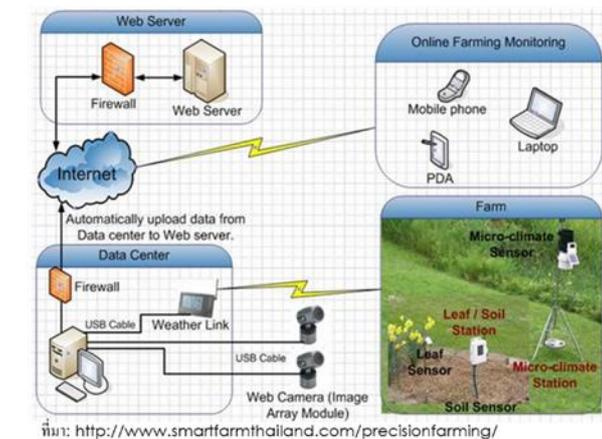
vention, and Discovery ของนาย Kevin Ashton ซึ่งเป็น Audio book ที่ออกจำหน่ายตั้งแต่ในปี ค.ศ. 2015 [2] จากที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้อ่านคงไม่แปลกใจที่นาย Kevin Ashton จะได้รับการยกย่องให้เป็น *บิดาของ Internet of things*

จากปี ค.ศ. 1999 จนถึงปัจจุบัน เทคโนโลยี IoT พัฒนาไปถึงไหนกันแล้ว... เทคโนโลยี IoT เป็นการเชื่อมโยงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งของต่างๆ เข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ว่าไปแล้วตู้ ATM ที่ใช้กันอยู่ทุกวันนี้ก็เป็น Thing หนึ่งในเทคโนโลยี IoT เพราะวาระบบต่างๆ ภายในตู้ ATM มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตไปยังสำนักงานใหญ่ของธนาคารหรือสาขาย่อย แต่ทว่าอุปกรณ์เหล่านี้ที่เชื่อมเข้ากับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้นั้น มันจะต้องมีวงจรอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์เซนเซอร์ (Sensor) ซอฟต์แวร์ที่ทำให้สามารถสื่อสาร แลกเปลี่ยนและจัดเก็บข้อมูลกันได้ นี่ละที่เป็นแนวคิดที่แท้จริงของ “Internet of thing” ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 2015 มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ในชีวิตประจำวันเรามากมาย อาทิ Smartphone หรือ Smart TV ซึ่งเป็นการพัฒนาให้โทรศัพท์มือถือหรือโทรทัศน์มีความชาญฉลาดในติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้งานได้มากขึ้น จนทำให้คำว่า Smart ใช้กันอย่างกว้างขวางในหลายวงการ ที่สำคัญเช่น Smart industry หรือ Smart faculty ในยุคอุตสาหกรรม 4.0 ซึ่งในแต่ละประเทศอาจเรียกแตกต่างกันไป อาทิเช่น โชนอเมริกาใช้คำว่า Smart manufacturing โชนยุโรปใช้คำว่า Factories of the Future (FoF) แต่ไม่ว่าจะเรียกชื่อใดก็ตาม การก้าวไปสู่อุตสาหกรรมอัจฉริยะหรือโรงงานอัจฉริยะเป็นการนำเทคโนโลยี IoT เข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเชื่อมโยงเครื่องจักรในสายการผลิตและอุปกรณ์ต่างๆ ในโรงงานให้สามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปฏิบัติงานในการจัดการและควบคุมเครื่องจักร หรือสภาพแวดล้อมได้แบบเรียลไทม์ (Real-time) โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้ระบบงานบนสำนักงาน “Top Floor” และระบบงานในโรงงาน “Shop Floor” เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกัน ส่งผลให้การผลิตมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและต้นทุนต่ำลงอย่างชัดเจน [3]

เมื่อแวดวงอุตสาหกรรมถูกกระตุ้นให้ก้าวไปสู่อุตสาหกรรมอัจฉริยะหรือโรงงานอัจฉริยะ แวดวงอื่นๆ ก็ย่อมขยับตามไปด้วยรวมทั้งแวดวงเกษตรกรรมที่มีการปรับตัวให้ก้าวไปสู่เกษตรกรรมยุค 4.0 เช่นกัน การทำ Smart farm หรือฟาร์มอัจฉริยะได้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี IoT เข้ามาช่วยตั้งแต่ขั้นตอนการเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว จนกระทั่งการส่งสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรถึงมือผู้บริโภค สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการทำการเกษตรรูปแบบใหม่ที่มีการนำข้อมูลทางด้านภูมิศาสตร์และข้อมูลสภาพภูมิอากาศมาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับผลผลิต เพื่อให้เกษตรกรสามารถควบคุมและติดตามสภาพแวดล้อมการเพาะปลูก เช่น การให้น้ำ การให้ปุ๋ย

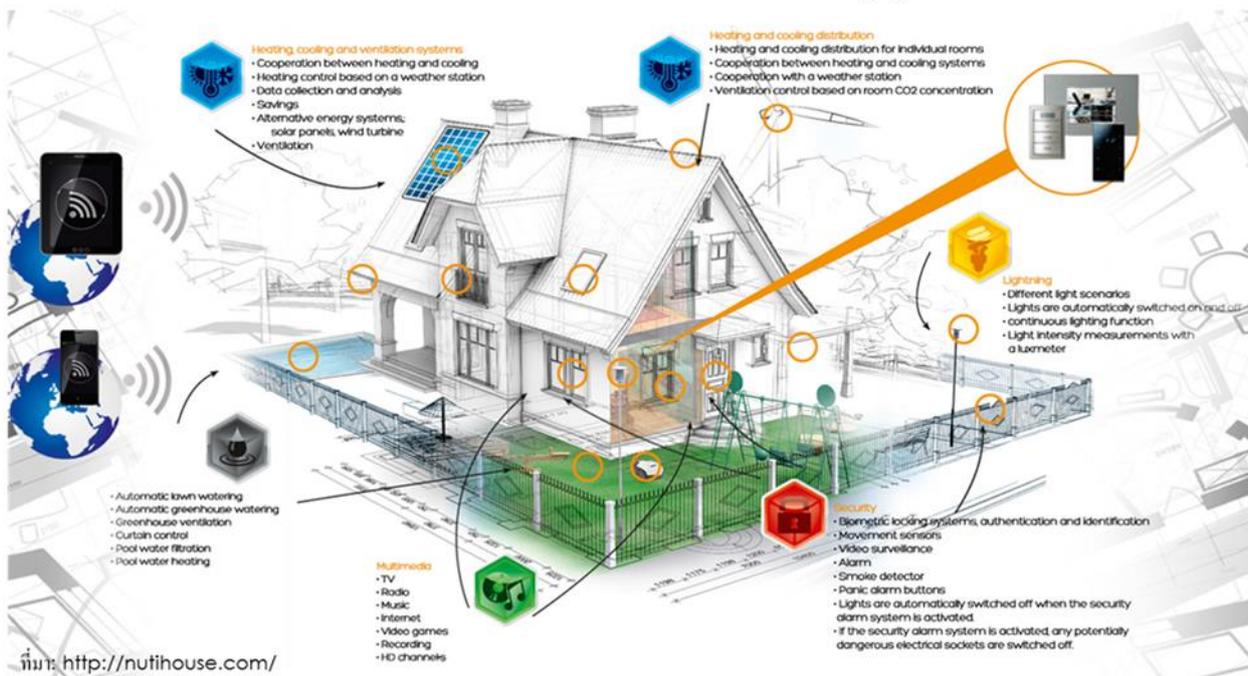
ที่มา: <https://www.shutterstock.com>

ที่มา: <http://www.smartfarmthailand.com/precisionfarming/>

ให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาผ่านอุปกรณ์เซนเซอร์ต่างๆ ในฟาร์มแบบเรียลไทม์ด้วยการเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ต [4] ซึ่งการทำเกษตรกรรมที่นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการจัดการฟาร์มในลักษณะนี้จะเรียกอีกชื่อว่า “เกษตรแม่นยำสูง” (Precision Agriculture: PA)

นอกจากนี้ยังมีอีกหนึ่ง Smart ที่มาแรงไม่แพ้กันคือ Smart home อาจเป็นเพราะมีปัจจัยผลักดันหลายอย่าง เช่น ในปัจจุบันนี้ อินเทอร์เน็ตบ้านมีประสิทธิภาพสูงในราคาแพงก็ที่ไม่แพงจนเกินไป และในบางครอบครัวมีผู้อยู่อาศัยที่ เป็นผู้สูงอายุหรือเด็กเล็กพักอยู่ที่บ้านโดยที่สมาชิกคนอื่นในครอบครัวเดินทางไปทำงานนอกบ้าน ดังนั้น การสร้างบ้านอัจฉริยะที่ผู้อยู่อาศัยสามารถจัดการและควบคุมอุปกรณ์ต่างๆ ภายในบ้านได้เพียงปลายนิ้วสัมผัสบนหน้าจอ หรือการสั่งการอุปกรณ์ภายในด้วยเสียง จึงกลายเป็นเทรนด์ที่ได้รับความนิยม บ้านอัจฉริยะในลักษณะนี้เรียกว่า User control นอกจากนี้ยังมีระบบบ้านอัตโนมัติที่ภายในบ้านมีอุปกรณ์เซนเซอร์ที่มีความสามารถในการตรวจจับค่าพารามิเตอร์ต่างๆ เช่น ระดับอุณหภูมิ ปริมาณแสง เป็นต้น แล้วอุปกรณ์สามารถประมวลผลเพื่อปรับเปลี่ยนการตอบสนองให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อยู่อาศัยได้

ที่มา: <http://nutihouse.com/>

ซึ่งการควบคุมในลักษณะนี้เรียกว่า Rule-based control ซึ่งหมายความว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ภายในบ้านสามารถเชื่อมโยงถึงกันผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันและสามารถทำงานตามกฎที่ตั้งไว้ได้อย่างอัตโนมัติได้

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวเราจะมีการทำงานได้อย่างอัตโนมัติ หรือเราสามารถจัดการและควบคุมอุปกรณ์ต่างๆ ได้ในระยะไกล (Remote control) ก็ตาม แต่การใช้เทคโนโลยีต่างๆ ผู้ใช้งานควรเลือกใช้อย่างมีวิจารณญาณ ใช้งานอย่างมีจริยธรรม และเคารพสิทธิส่วนบุคคลของกันและกันด้วย นอกจากนี้จะทำให้บ้านเมืองมีความเจริญและทันสมัยมากขึ้นแล้ว ยังทำให้สังคมของเราอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขอีกด้วย

[1] The MIT Auto-ID Lab. สืบค้นวันที่ 4 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: <http://autoid.mit.edu/>

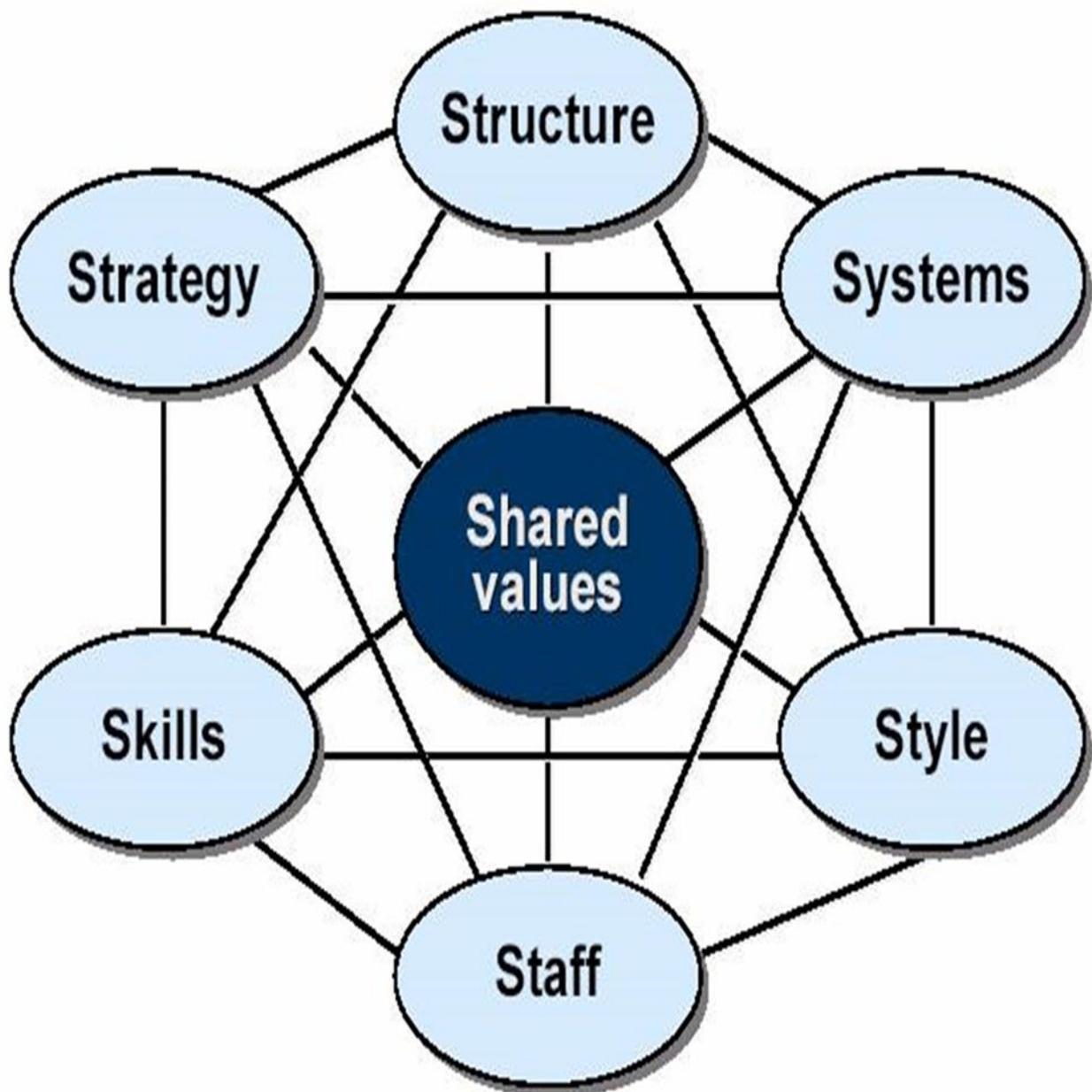
[2] Tim Cole. (2018). Interview with Kevin Ashton – inventor of IoT: Is driven by the users. The IoT Business Magazine, Smart Business. <https://www.smart-industry.net/interview-with-iot-inventor-kevin-ashton-iot-is-driven-by-the-users/>

[3] มนุ อรรถดิถลเชษฐ์. THAILAND 4.0 :SMART FACTORY INDUSTRY 4.0. สืบค้นวันที่ 5 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: <http://www.thailand40.com/>

[4] สืบค้นวันที่ 6 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: <http://www.smartfarmthailand.com/precisionfarming/index.php/micro-climate-monitoring-2>

[5] อรรถพล กัณทเวก. ความหมายของ Smart Home. สืบค้นวันที่ 6 มีนาคม 2562. แหล่งที่มา: www.arm.co.th

แนวคิดนี้ได้รับการเผยแพร่เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1980 โดย Robert Waterman, Tom Peter and Julien Phillips แนวคิดนี้ต้องการนำเสนอว่าประสิทธิภาพของการวางแผนเพื่อกำหนดกลยุทธ์ หรือการพัฒนางานองค์กรในหลักสากล โดยองค์กรธุรกิจเกิดจากความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ 7 ประการ

องค์ประกอบทั้ง 7 ของ 7S Model

1. กลยุทธ์ขององค์กร (Strategy) หมายถึง รูปแบบของการปฏิบัติและการจัดสรรทรัพยากรที่ออกแบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์ในทุกระดับต้องพิจารณา ถึงภารกิจ (Mission) ขององค์กร และผลลัพธ์ จากการวิเคราะห์สถานการณ์ กลยุทธ์ขององค์กรประกอบด้วยกำหนดกลยุทธ์ 3 ระดับ คือ การพัฒนากลยุทธ์ระดับบริษัท การพัฒนากลยุทธ์ระดับหน่วยธุรกิจและการพัฒนากลยุทธ์ระดับหน้าที่ โดยแผนที่กำหนดขึ้นมาเพื่อสร้างหรือคงไว้ซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขัน การวางแผนเชิงกลยุทธ์ช่วยให้องค์กรทราบสถานะปัจจุบันของธุรกิจ เพื่อช่วยกำหนดแผนที่จะช่วยให้บรรลุถึงพันธกิจและเป้าหมายขององค์กรโดยไม่เดินหลงทาง

2. โครงสร้างองค์กร (Structure) โครงสร้างขององค์กรคือการจัดระเบียบกิจกรรมต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องและเป็นระบบเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ คนที่เชี่ยวชาญแต่ละฝ่าย มีการประสานให้ความร่วมมือ กระบวนการในการพัฒนาและการปฏิบัติตามโครงสร้าง องค์กรที่เหมาะสม เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับชุดของการตัดสินใจ ซึ่งดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง รูปแบบหรือแนวทางที่องค์กรจัดสร้างขึ้น เพื่อบอกหน้าที่และลำดับชั้นของแต่ละส่วน โครงสร้างขององค์กรที่ดีจะต้องมีความคล่องตัวในการบริหารงานและไม่ทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนและมีสายบังคับบัญชาที่ชัดเจน อีกทั้งยังต้องส่งเสริมให้มีการทำงานประสานงานระหว่างหน่วยงานได้อย่างราบรื่น

3. ระบบการปฏิบัติงาน (System) คือกิจกรรมหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานประจำวันที่บุคลากรจะต้องทำให้ลุล่วงในการ ปฏิบัติงานตามกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ตามที่กำหนดไว้ นอกจากการ จัดโครงสร้างที่เหมาะสมและมีกลยุทธ์ที่ดีแล้ว การจัดระบบการทำงาน ก็มีความสำคัญ องค์กรจะต้องมีการแบ่งหน้าที่ของระบบงานที่ชัดเจน อาทิ ระบบบัญชี/การเงิน (Accounting/Financial System) ระบบการผลิต ระบบการขาย ระบบการกระจายสินค้า เป็นต้น

4. บุคลากร (Staff) ทรัพยากรมนุษย์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร องค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการทรัพยากรมนุษย์ในอนาคต องค์กรที่ดีจะต้องมีบุคลากรที่เพียงพอต่อปริมาณงาน และมีการคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้และความสามารถตรงกับงานที่ทำ

5. ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill) ทักษะความรู้ความสามารถของบุคลากรในองค์กรเป็นสิ่งที่สำคัญมาก องค์กรที่ดีจะต้องมีการจ่ายงานให้บุคลากรตามความรู้และความสามารถ อีกทั้งองค์กรจะต้องเป็นตัวเร่งผลักดันและคอยสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาความรู้ความสามารถให้ดียิ่งขึ้นไป

6. รูปแบบการบริหารจัดการ (Style) แบบแผนพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของผู้บริหารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของสภาพแวดล้อมภายในองค์กร พบว่า ความเป็นผู้นำขององค์กรจะมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวขององค์กร ผู้นำที่ประสบความสำเร็จจะต้องวางโครงสร้างวัฒนธรรมองค์กรด้วยการเชื่อมโยงระหว่างความเป็นเลิศและพฤติกรรมทางจรรยาบรรณให้เกิดขึ้น

7. ค่านิยมร่วม (Shared values) ค่านิยมและบรรทัดฐานที่ยึดถือร่วมกันโดยสมาชิกขององค์กรที่ได้กลายเป็นรากฐานของระบบการบริหาร และวิธีการปฏิบัติของบุคลากรและผู้บริหารภายในองค์กร หรืออาจเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร รากฐานของวัฒนธรรมองค์กรก็คือ ความเชื่อ ค่านิยมที่สร้างรากฐานทางปรัชญาเพื่อทิศทางขององค์กร โดยทั่วไปแล้วความเชื่อจะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพและเป้าหมายของผู้ก่อตั้งหรือผู้บริหารระดับสูง ต่อมาความเชื่อเหล่านั้นจะกำหนดบรรทัดฐาน เป็นพฤติกรรมประจำวันขึ้นมาภายในองค์กร เมื่อค่านิยมและความเชื่อได้ถูกยอมรับทั่วทั้งองค์กรและบุคลากรกระทำตามค่านิยมเหล่านั้นแล้วองค์กรก็จะมีวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง

.....

ที่มา : <http://adisonx.blogspot.com/2012/10/7s-model.html>

<http://www.gracezone.org/index.php/management-article/81--in-search-of-excellence->

ที่มารูปภาพ: http://www.valuebasedmanagement.net/methods_ZS.html

รายงานจากคณะกรรมการของสหประชาชาติ ด้านความร่วมมือระหว่างรัฐบาล เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศของโลกหรือ IPCC เตือนว่า ในปี พ.ศ. 2573 หรืออีกเพียง 12 ปีต่อจากนี้ อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจสูงขึ้น 1.5 องศาเซลเซียส เหนือกว่าในยุคก่อนอุตสาหกรรม และจะทำให้เสี่ยงที่จะเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยการคาดการณ์ดังกล่าวมาจากระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ออกสู่บรรยากาศของโลกที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มีค่าเตือนว่าถ้าโลกร้อนขึ้นเกินกว่า 1.5 องศาเซลเซียสเมื่อไร อาจเกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกมากมาย อาทิเช่น คลื่นความร้อนที่ขยายตัวมากขึ้น

ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ปัญหาภัยแล้ง และฝนที่ตกหนักมากผิดปกติ เป็นต้น (VOAThai, 2561)

สำหรับบทบาทด้านโลจิสติกส์ในการช่วยแก้ไขปัญหาสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ก็คงหนีไม่พ้นเรื่องของกรีนโลจิสติกส์ (Green Logistics) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการกระบวนการโลจิสติกส์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม จะช่วยทำให้ลดการใช้พลังงาน ลดต้นทุน และก่อให้เกิดประสิทธิภาพการดำเนินการที่สูงขึ้นอีกด้วย ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการสร้างศักยภาพทางการแข่งขัน และความรับผิดชอบต่อการอยู่ร่วมกันในสังคมโลกยุคปัจจุบันที่เราทุกคนควรตระหนัก โดยรูปแบบของกรีนโลจิสติกส์นั้นสามารถทำได้หลายวิธี อาทิเช่น

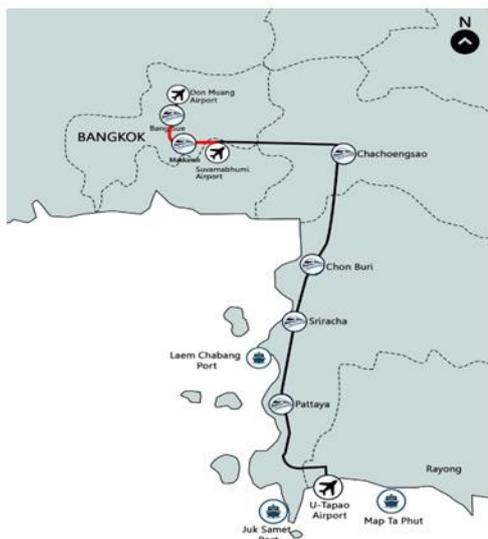
1. การผสมผสานรูปแบบการขนส่ง หรือที่เรียกว่า การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) เป็นการใช้อยู่รูปแบบการขนส่งสินค้า ตั้งแต่ 2 รูปแบบ (บก น้ำ อากาศ ราง ท่อ) ขึ้นไป ในดำเนินการขนส่งสินค้า โดยมีเงื่อนไขว่าต้องขนส่งภายใต้สัญญา หรือผู้รับผิดชอบการขนส่งรายเดียว

ซึ่งการขนส่งแต่ละรูปแบบก็มีข้อดีแตกต่างกันไป เช่น การขนส่งทางน้ำ เป็นการขนส่งได้ครั้งละมาก ๆ เหมาะกับการขนส่งระหว่างประเทศ ในส่วนการขนส่งทางรางเป็นการขนส่งที่มีต้นทุนต่ำ เหมาะกับการขนส่งในประเทศและต่างประเทศ (สำหรับประเทศที่มีเส้นทางรถไฟเชื่อมกัน) ซึ่งปัจจุบันรัฐบาลไทยได้ลงทุนขยายรถไฟความเร็วสูงเชื่อมโยงหลายจังหวัดในประเทศ โดยเชื่อมโยงการเดินทางทั้งทางอากาศ ทางบก ทางราง ทางน้ำ แบบไร้รอยต่อ (Seamless Operation) ซึ่งมีกลุ่มโครงการที่สำคัญ 2 กลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2562)

1.1 การเชื่อมโยง EEC (Eastern Economic Corridor หรือ โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก) กับภูมิภาคทางอากาศ ผ่านโครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา และเมืองการบินภาคตะวันออกมุ่งเน้นการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอากาศยานและโลจิสติกส์ทางอากาศ และเชื่อมโยงการเดินทางของผู้โดยสารสนามบินหลัก (ดอนเมือง สุวรรณภูมิ อู่ตะเภา) โดยรถไฟความเร็วสูง เพื่อให้การเดินทางระหว่างกันกับ EEC ไม่เกิน 1 ชม.

1.2 เชื่อมโยงการขนส่งสินค้าของประเทศไทยกับภูมิภาค โดยพัฒนารถไฟทางคู่เชื่อมจีน ลาว ไทย กัมพูชา และระบบขนส่งสินค้าแบบไร้รอยต่อ และระบบขนส่งแบบอัตโนมัติ ผ่านศูนย์กระจายสินค้าใหม่ที่ฉะเชิงเทรา ไปยังท่าเรือน้ำลึก แทลมนั่งระยะ 3 และท่าเรืออุตสาหกรรมมาตาบุตรระยะ 3 และส่งเสริม EEC ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกโดนการพัฒนาท่าเรือสำราญ (Cruise Port) ที่ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ

คาดว่าถ้าโครงการต่าง ๆ แล้วเสร็จจะช่วยลดการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว และจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งสินค้า จากทางถนนเป็นรถไฟแทนได้

แนวเส้นทางโครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อมสามสนามบิน
(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาค
ตะวันออก, 2562)

2. การใช้พลังงานทางเลือก โดยการปรับเปลี่ยนจากน้ำมัน เบนซิน ดีเซล มาเป็น รถไฮบริดและรถไฟฟ้า ลดการนำเข้าพลังงานเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ ลดการสร้างก๊าซเรือนกระจก และทำให้ต้นทุนในการขนส่งถูกลง แต่ประชาชนทั่วไปอาจยังกังวลเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องการบำรุงรักษา และโครงสร้างภาษีที่ส่งผลให้รถไฟฟ้ายังมีราคาสูงมากอยู่ในปัจจุบัน

3. การปรับขนาด หรือรูปทรงของรถ การออกแบบตัวรถให้มีลักษณะโค้งมน ตามหลัก Aerodynamics โดยอาจปรับลักษณะของรถ หรือเปลี่ยนกระจกมองข้างให้เป็นกล้องมองข้างที่จะทำให้วิสัยทัศน์ในการมองเห็นกว้างขึ้น และการลดแรงเสียดทาน ทำให้รถวิ่งคล่องตัวมากขึ้น รถวิ่งเร็วขึ้น ช่วยลดอัตราการสิ้นเปลืองน้ำมัน

4. การวางแผนการขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี อาทิ การเลือกรูปแบบการขนส่งที่เหมาะสม การจัดโครงข่ายการขนส่งที่ถูกต้อง การออกแบบการกระจายสินค้าที่รวดเร็ว การแบ่งรอบการจัดส่งให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการกำหนดเส้นทางการกระจายสินค้าให้ชัดเจน ซึ่งจะทำให้การขนส่งสินค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขนส่งได้ตรงเวลา ประหยัดพลังงาน เช่น การใช้รถเที่ยวเปล่าวิ่งรับบรรจุภัณฑ์เปล่าจากบริษัทลูกค้ากลับมายังบริษัท ทำให้บริษัทต่าง ๆ ต้องวางแผนการกระจายสินค้าให้ประหยัดต้นทุน และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ หรือแม้แต่การลดจำนวนเที่ยวในการขนส่งโดยการรวบรวม (Consolidate) สินค้าที่ต้องการส่งไปยังจุดหมายเดียวกัน หรืออยู่ระหว่างทาง

Illustration of a Maersk Arc4 ice-class container ship sailing through ice on the Northern Sea Route. (Source: Photos courtesy of Rosatomflot and Kwak Dongmin. Composition courtesy of the author.)

แต่ปัญหาสภาพโลกร้อนนี้ บางองค์กรกลับมองว่าที่โลกร้อนขึ้นเป็นโอกาสของการดำเนินธุรกิจ สำนักข่าวบีบีซีรายงานว่าเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2561 เมอส์ก์ ไลน์ กลุ่มธุรกิจด้านการขนส่ง พลังงาน และโลจิสติกส์ จากประเทศเดนมาร์ก วางแผนทดสอบการแล่นเรือขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางเดินเรือทะเลอาร์กติกของประเทศรัสเซียภายหลังจากที่ภูเขาน้ำแข็งในทะเลอาร์กติกเริ่มละลาย โดยการนำเรือขนส่งสินค้าที่บรรจุอาหารทะเลแช่แข็งพร้อมตู้แช่ และตู้คอนเทนเนอร์ แล่นผ่านเส้นทางเดินเรือออกจากเมืองวลาดีวอสต็อก ทางตะวันออกของรัสเซียใน มายังนครเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ทางเหนือของรัสเซีย คาด

ว่าจะถึงช่วงปลายเดือนกันยายน แต่กลับมีสิ่งที่เหนือความคาดหมายเกิดขึ้นนั่นก็คือเรือขนส่งสินค้ามาถึงจุดหมายเร็วกว่ากำหนด 14 วัน เนื่องจากสภาพอุณหภูมิที่สูงขึ้นจากภาวะโลกร้อนทำให้ภูเขาน้ำแข็งที่เคยกีดขวางเส้นทางเดินเรือละลายกลายเป็นน้ำ ส่งผลให้การเดินเรือที่ง่ายและเร็วกว่ากำหนด (Businessunusual, 2561) ซึ่งสภาวะโลกร้อน อาจส่งผลดีต่อการดำเนินธุรกิจบางประเภท แต่ถ้าเมื่อเทียบกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นนั้น อาจเทียบกันไม่ได้เลยทีเดียว ดังนั้นทุกๆธุรกิจควรคำนึงถึงผลกระทบให้รอบด้าน และตระหนักถึงส่วนรวมให้มากขึ้น เพื่อความอยู่รอดซึ่งกันและกัน ของห่วงโซ่อุปทานในระยะยาว

อ้างอิง

Businessunusual. (2561, กันยายน 27). ชาวโลจิสติกส์ เฮ! น้ำแข็งขั้วโลกละลายทำการขนส่งทางเรือถึงเร็วกว่ากำหนด. Retrieved from Businessunusual: <https://businessunusual.net/>

VOAThai. (9 ตุลาคม 2561). รายงานสหประชาชาติเตือนเรื่องภัยพิบัติจากโลกร้อนในอีก 12 ปี. เข้าถึงได้จาก VOA Thai Service: <https://www.voathai.com/a/ipcc-report-global-warming-ct/4605410.html>

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2562, มีนาคม 1). Retrieved from สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก: <https://www.eeco.or.th>

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ได้จัดให้มีการเรียนการสอนรายวิชาสัมมนารัฐประศาสนศาสตร์ โดยให้นิสิตเรียนรู้ร่วมกันตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดรายวิชา ผ่านการจัดโครงการสัมมนารัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งถือว่าเป็นการนำเอารูปแบบ Active Learning มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะให้ นิสิตที่เรียน ได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ ร่วมกันแก้ไขปัญหา ตั้งแต่การคิดหัวข้อการจัดสัมมนา ว่า นิสิตจะระดมสมองร่วมกันว่าต้องการที่จะอยากรู้ในเรื่องใด ที่จะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ก่อนสำเร็จการศึกษา ต่อจากนั้น นิสิตจะเริ่มแบ่งงานกันทำ ออกเป็นแต่ละฝ่าย นิสิตจะได้ออกความคิดเห็นว่าควรจัดโครงการอย่างไร ควรจะมีฝ่ายกิจกรรมอะไรบ้าง และเข้าร่วมฝ่ายกิจกรรมตามความถนัดของนิสิตแต่ละคน ซึ่งเมื่อมีการแบ่งฝ่ายกิจกรรมเสร็จสิ้นแล้ว นิสิตแต่ละฝ่ายก็จะคิดภาระหน้าที่เพื่อจัดสรรแบ่งหน้าที่กันทำ อาทิ ฝ่ายพิธีกร จะเริ่มวางแผนคิดบทพูด (script) ซึ่งจะต้องคิดวางแผนว่าจะต้องประสานงานกับฝ่ายใดบ้าง ไม่ว่าจะเป็น การจดจำชื่อหัวข้อให้แม่นยำ การประสานขอชื่อวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาบรรยาย กับฝ่ายประสานงาน และการชักชวนให้เสมือนจริงมากที่สุด เพื่อที่จะให้มีข้อผิดพลาดได้น้อยที่สุด หรือฝ่ายสถานที่ ก็จะเริ่มตั้งแต่การคิดอ่านวางแผนตั้งแต่ก่อนเริ่มจัดงานในการขอใช้สถานที่ ขอใช้อุปกรณ์สำนักงาน โต๊ะรับแขก ขณะจัดงาน ต้องจัดเตรียมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้สมบูรณ์ที่สุด มีแผนสำรองในกรณีที่เกิดสิ่งที่ไม่คาดคิด เช่น การเสริมที่นั่งผู้เข้าสัมมนา ที่มามากกว่าที่กำหนด และเมื่องานเสร็จสิ้นลง ก็จะต้องเก็บอุปกรณ์และสถานที่ที่จัดงานให้อยู่ในสภาพปกติมากที่สุด โดยจะมีการแบ่งงานนิสิตในฝ่ายให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบ และสื่อสารให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง นิสิตยังได้จัดซักซ้อมความพร้อมก่อนการจัดสัมมนา ให้เหมือนวันจริงทุกประการ เพื่อหาจุดบกพร่องและทำการแก้ไขต่อไป กระนั้นเอง นิสิตที่จัดงาน เมื่อไม่มีหน้าที่หรือมีหน้าที่รับผิดชอบในระหว่างจัดสัมมนา ก็จะต้องมารับฟังบรรยาย เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ให้ได้มากที่สุด ตามเจตนารมณ์ของการจัดโครงการ และเมื่อสิ้นสุดโครงการสัมมนา นิสิตในแต่ละฝ่ายจะมาระดมสมองกันอีกครั้ง เพื่อสรุปผล ประเมินผล วิเคราะห์ผลการจัดโครงการสัมมนา ที่ผ่านมามีจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนวิธีแก้ไขปัญหานั้น เพื่อจะได้เป็นแนวทางการจัดโครงการสัมมนาในครั้งต่อไป และเป็นองค์ความรู้สำหรับนิสิตรุ่นน้องในปีต่อไป ที่ลงเรียนในรายวิชานี้

โดยในปีการศึกษา ๒๕๖๑ มีการจัดโครงการสัมมนารัฐประศาสนศาสตร์ทั้ง นิสิตชั้นปีที่ ๔ ภาคปกติและภาคพิเศษ ซึ่ง นิสิตภาคปกติ ได้จัดในหัวข้อ “ความรู้เกี่ยวกับการทำงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยได้รับเกียรติจาก คุณมังกร แก้วพัฒน์ ประธานสภาเทศบาลตำบลท่าเกษม คุณอนุวัชร วอทอง รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัฒนานคร และคุณวีระ พจน์ มะโรหบุตร ปลัดเทศบาลตำบลวัฒนานคร เป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนนิสิตภาคพิเศษ ได้จัดในหัวข้อ “ภารกิจการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับการบริหารจัดการพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว” ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จาก คุณอภิชาติ เสกธีระ ผู้อำนวยการสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมสระแก้ว เป็นวิทยากรบรรยายพิเศษ

โครงการสัมมนารัฐประศาสนศาสตร์ ได้จัดต่อเนื่องกันมาเป็นระยะเวลาหลายปี และได้ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในแต่ละครั้ง ทั้งนี้ทั้งนั้นได้รับการสนับสนุนจากทางคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์และนิสิตในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป เป็นอย่างดี และโครงการสัมมนา ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่องเรื่อยไป เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่มุ่งหวังให้นิสิตทุกคนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ตรงทั้งการลงมือทำและประสบการณ์จากการถ่ายทอดของวิทยากร เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ทางรัฐประศาสนศาสตร์ เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาองค์กร สังคม ประเทศชาติ ต่อไป

ACTIVITIES

คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารทั่วไป
ขอเชิญชวน ออกเสียงสร้างสรรค์ รวมพลังประชามติ

การเลือกตั้งคือสิทธิ
ของคนไทยทุกคน

เลือกตั้งปีนี้
เลือกคนดีเข้าสภา
เพื่อเข้ามาพัฒนาประเทศ

วันอาทิตย์ ที่ 24 เดือนมีนาคม พ.ศ.2562
ตั้งแต่เวลา 08:00 - 17:00 น.

รัฐประศาสนศาสตร์
เพื่อชาติ ... เพื่อแผ่นดิน

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ได้ร่วมรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2662 ที่ผ่านมา

นิสิตสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ชั้นปีที่ 3 ได้เป็นส่วนหนึ่งในการจัดเตรียมชุดอาหารว่าง และเครื่องดื่มแบบไทย ๆ ของคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ในงานประเพณีรดน้ำดำหัว วันสงกรานต์ วิทยาเขตสระแก้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2562 ที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นการแสดงศักยภาพของนิสิตในการปรับประยุกต์สิ่งที่ได้เรียนในชั้นเรียนให้เกิดผลงาน

เมื่อวันเสาร์ที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว ได้ให้การต้อนรับตัวแทนศิษย์เก่าของคณะฯ เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการบริหารชมรมศิษย์เก่าคณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมทางไกลชั้น ๔ อาคารศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ อุปลัมภ์ ในการประชุมมีกิจกรรมการมอบใบประกาศนียบัตรให้แก่ศิษย์รุ่นเลิศในการประกวดออกแบบตราสัญลักษณ์ของชมรมฯ รวมทั้งได้รับเกียรติจาก นายวิเชียร สุคนธะประทีป นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลท่าเกษม เป็นประธานของชมรมฯ ในการนำคณะกรรมการบริหารฯ ร่วมหารือเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานและกิจกรรมของชมรมเพื่อนำไปสู่เครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งสืบเนื่องต่อไปในอนาคต

.....